

любовь; всяка добродѣтель, подкрѣпавана
 отъ любовь и смиреніе, кыїва силна и по-
 стоанна; понеже смиреніе-то знає да взы-
 дигне рачнтела си на върхъ добродѣтель-
 тѣ, а любовь-та го дѣржи здраво и не о-
 става го да падне отъ высочинѣ-тѣ надоло:
 люби бо никогда же отпадаетъ, дѣма Япостолъ.
Найстинѣ, че любовь-та кыїва по-силна съ
 смиреніе-то, явно е отъ самаго Христа Го-
 спода нашего, кой-то отъ голѣмѣ-тѣ си
 къмъ насъ любовь, самоволно сѧ смири, и
 стала като насъ чловѣкъ. Затова сме да-
 жни вынагы дамъ отдаваме хваленіе, а най-
 паче ній, кой-то сме оставили матежныѧ
 свѣты; всякъ да винмава на себѣ си, о-
 братъ, за да си үпази тѣло-то и дѣши-
 тѣ чисты; окыкновенно-то черковно съви-
 ранье, никога да неостава те, а всички-тѣ
 мѣнастирскы прѣданіа и уставы дрѣжте на-
 здраво и на вѣдны-тѣ, спорѣдъ силж-тѣ си,
 помогайте; ако ли прѣграѣши иѣкой братъ,
 того непрѣстанно исправайте, поучавайте,
 үтѣшавайте и подкрѣпавайте го за да сѧ
 непрѣпнє отъ діавола и падне; прилагамъ
 ви и тока послѣдне заржданье: монастыр-